

Dignū dñi qua sibi
 in qđ perierat sal
De incarnatione uer
De simplo saluatori
 nr̄m concurrat e
De ratione simpli
 ternarum atq; si
De xlvi. annis edifi
De triduo quo impi
De signis et p̄signura
 dñi precesserunt
De filio di qui a m̄si
 ui una persona e
De unitate ecclē me
 au forma p̄bet un
De mediatore admort
 aduam ihu xpo
De facilitate iustificati
 onis mundi spiritus s̄
De falsis et deceptor
Mortē xpi non fuisse
 uoluntatis sue ac p
De sacrificio p̄fecto et
 saluator effectus ē
De his qui sibi purg
Sapientia mundi nec
 tem cognoscere nec
 potuisse quāuis ca
 re uideantur
Vnde apud impioſ
De fide qua credim̄
 ueritate que redd
De missione filii di q
 tre fact. ē minor et
 maneret equalis
Non ē contra equalit
 sedm̄ coeterna patri
De sensibili demonstra
 terna unitate trin
Intuli libri qv

in gen̄ reconciliat
 participatā ē possim?
 ad aduatum
 pruit
 lum p̄numerum
 m̄
 is domine corporis
 resurrexi
 que adueniunt
 di et informā ser
 omnia dilectione
 tris filii et sp̄s s̄
 lo et mediatore
 uibus homines
 rationibus
 huius n̄re sed
 at
 quod ipse p̄ nobis
 Ypoliteu
 de uirtute p̄pa
 reationis uerua
 nr̄i ordinē scire
 atiam habere
 Ypsere
 quedā futura
 rali gesta et
 rna
 rma serui pa
 rma di patri p
 I fili m̄stus
 tris et filii sic dā
 uatē intellegāt
 sp̄s s̄ et de coc
 1.

Quā modeste ac sobrie debeat homo eu
 ctae suae mentis natura inexplcabilis est
 de di substantia cogitare
De incommutabili essentia qđ solus ē d̄s
Contra arrianoy argumentationē qđ in dō
 ingenui et genui appellatio substantiarū
 indiget diuersificatione
Mutabilia
De accidentib; siue separabilib; siue insepa
 bilib; que in dō qđ mutabilis n̄cē n̄possunt
Que in dō ad aliquid dicunt n̄ sedm̄ substantiā
 dici nec tam ē accidentia s̄ relatiua in eo
An magis qđ pat̄ dicit possit in illa accipi
 que ad se ipsū et substantiatū dicitur
Quā in quib; locutionib; ualeat negatiua par
 ticula qua aliquid n̄ qđ fit ostenditur
Quā in trinitate dicitur que qđ ad se dicitur
 queq; p̄sona indistincta atq; comune sit
 et una significet eandemq; substantiā
Quā necessitate tres p̄sonae in trinitate dicunt
De uera magnitudine cuius participatione mag
 na ē quecūq; magna sunt
Relatiue in substantiatū dicitur que qđ aut pat̄
 aut filius aut sp̄s s̄ p̄pe nominat
De relatiuis que referri adiuuēt nequam
 eū tamen relatiua sint
Junius d̄s ē
Trinitate dñi in tria p̄ncipia s̄ unū ē p̄ncipiū
 et pat̄ et filii et sp̄s s̄ unū creatur ē s̄cō
Quomodo in trinitate et pat̄ ad filii p̄ncipiū
 sit et pat̄ et filii ad sp̄m s̄cō
Quomodo in sp̄u s̄cō eadē ante quā daret̄ pos
 sit doni nom̄ intellegi ut a semp̄ n̄ aliud
 fuerit donū ē quā ip̄sū ē
De appellationib; relatiuis que n̄ ad dñm s̄ ad
 creaturā referenda s̄ quo dō nihil accedit
LIBRI SEXTI
Joniā
De eo qđ ap̄t̄ ait xpm̄ di uirtutē et di sapi
 o patre et filio hoc solū n̄ dicit illud de illo qđ
 n̄ simul ambo s̄ d̄cō de dō bonus de bono
 uirt̄ de uirtute qđ simul s̄ recte dicit pat̄
 aut de patre aut filii de filio qđ n̄ ambo simul s̄
 n̄ pot̄ dicit